

Francišek Gestrin.

(Spisal E. L.)

Med one slovenske pesnike in pisatelje, ki so v zgodnji mladosti stopili v javnost in že s prvimi poskusi pokazali lepo nadarjenost, štejemo Franciška Gestrina. Rodil se je v Ljubljani dné 1. grudna l. 1865. Tukaj je dovršil tudi gimnazijo l. 1884. Kot šestošolec se je že poskušal v pisateljstvu, in prvi je „Vrtec“ odprl predale njegovim spisom. Seveda se je Gestrin skrival za pohlevnimi psevdonimi.¹⁾ Ko je dovršil zrelostno izkušnjo in preстал vojaško službo kot prostovoljec, je šel na Dunaj učiti se pravoslovja. A kmalu se je premislil in si izbral stroko, ki mu je bila mnogo primernejša: vpisal se je kot modroslovec na graškem vseučilišču. Svoje nauke je redno dokončal in l. 1890. začel delovati v učiteljski službi kot suplent na učiteljski v Gorici. Kmalu je bil prestavljen kot suplent na mariborsko učiteljske. A tu se je prehladil na vojaških vajah, in njegovo že prej jako rahlo zdravje je tako opešalo, da ni mogel opravljati več težavne učiteljske službe. Preselil se je na svoj dom v Ljubljano na Poljanski cesti. A pljučna bolezen se ni dala ustaviti in je hitro slabila njegovo telo, dokler ni dné 15. vel. srpana l. 1893. zatisnil trudnih očij, še ne osemindvajset let star. Svoje pre-

¹⁾ Prim. Glaser, „Zgodovina slov. slovstva“. IV. Str. 48.

cejšnje premoženje je zapustil „Pisateljskemu društvu“. Njegova zadnja pesem je bila „Balada o prepelici“. Še zadnje dni je snoval načrte za povesti in pesmi.

Gestrin je večinoma prevajal povesti in igre. Izdal je svoje pesmi v posebni zbirki „Izza mladih let“, ki je izšla malo pred njegovo smrtjo. Slednjič je pisal tudi izvirne povesti.

Francišek Gestrin.

Kot prelagatelj je bil res neutruđen. Dobro je poznal razne jezike in imel tudi prijeten, gladek slog. Zato se njegovi prevodi čitajo lahko, in dasi so izšli večinoma kot podlistki, je njihov jezik vendar veliko boljši od navadnega časnikarskega sloga. Tudi kadar je prelagal prav realistične spise, je pazil na čistost oblike. Že kot gimnazijec je za „Vrtec“ prelagal kratke basni iz ruščine. Pozneje je preložil več spisov Svatopluka Čecha, ki so bolj pikantni nego realistični, n. pr. šalo „Norec“, daljšo povest „Med knjigami in ljudmi“, v kateri slika Čech na ozadju revolucije življenje materi-

jalistov, in čudno, precèj nenaravno novelo „Filemon in Balcida“. Gestrin sam ni imel trdnega svetovnega naziranja. Zato pri prelaganju ni pazil toliko na vsebino kolikor na zvoneča imena pisateljev, in je preložil marsikatero misel, katere si sam ne bi bil nikoli izmislil. V Čehovi povesti „Med knjigami in ljudmi“ se razlagajo prav poganski